תורה אור • פרשת לך לך • מאמר 6

בעצם היום הזה נימול אברהם וגו'

"בעצם היום הזה נימול אברהם"

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק

LikuteiTorah.com
הפרשה החסידית
/likuteitorah.com/he/torah-ohr/lech-lecha/6

1 בעצם היום הזה נימול אברהם וגו'. להבין הקושיא שנזכר בספרים מפני מה לא מל אברהם א"ע [את עצמו] קודם מאחר שקיים כל התורה כולה עד שלא ניתנה ואפילו עירובי תבשילין.

"בעצם היום הזה נימול אברהם וגו'". יש להבין את השאלה שמובאת בספרים: מדוע אברהם לא מל את עצמו קודם לכן, שהרי קיים את כל התורה כולה לפני שניתנה, ואפילו עירובי תבשילין (התקנה המאפשרת לבשל ביום טוב לצורך שבת).

ולהבץ זה צ"ל תחלה ענין המילה דהנה כתיב לא בשמים היא לאמר מי יעלה לנו השמימה ר"ת [ראשי תיבות] מילה וס"ת [וסופי תיבות] הוי"ה.

כדי להבין זאת, יש להסביר תחילה את עניין המילה. שהרי נאמר: "לא בשמים היא לאמר מי יעלה לנו השמימה" — ראשי התיבות של "מי יעלה לנו השמימה" הם מילה, וסופי התיבות הם הוי'.

2 והענין דהנה תחלה כתיב ומלתם את ערלת לבבכם וכתיב ומל ה' אלקיך את לבבך ופי' שיש ב' בחי' מילה האחת היא מלמטה למעלה שצריכים אנו למול את ערלת הלב והוא ענין התשובה

ההסבר: תחילה נאמר "ומלתם את ערלת לבבכם", וכן נאמר "ומל ה' אלקיך את לבבך". פירוש הדבר הוא שיש שתי בחינות של מילה. הראשונה היא מלמטה למעלה: עלינו למול את ערלת הלב, וזהו עניין התשובה (שיבה),

כמ"ש ושבת עד הוי"ה אלקיך בקיום התורה ומצות וארז"ל [ואמרו רבותינו זכרונם לברכה] אם ישראל עושין תשובה נגאלין ואם לאו אין נגאלין.

כמו שנאמר "ושבת עד הוי' אלקיך", באמצעות קיום התורה והמצוות. וחז"ל אמרו: "אם ישראל עושין תשובה נגאלין ואם לאו אין נגאלין".

ואחר קבוץ גליות כתיב והביאך אל הארץ והטיבך כו'. והוא המילה שמלמעלה למטה ומל ה' את לבבך

ואחרי קיבוץ גלויות נאמר "והביאך אל הארץ והטיבך" וכו'. וזוהי המילה שמלמעלה למטה: "ומל ה' את לבבך".

(וזהו והטיבך מאבותיך בחי' מה רב טובך אשר צפנת כו' כי במשה שנולד מהול כתיב ותרא אותו כי טוב הוא כו')

(וזהו [הפירוש של] "והטיבך מאבותיך": בחינת "מה רב טובך אשר צפנת" וכו'; שכן על משה, שנולד מהול, נאמר "ותרא אותו כי טוב הוא" וכו'.)

והיינו שבחי' מילה ראשונה שמלמטה למעלה היא אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] והאתעדל"ע [והאתערותא דלעילא] הוא הגלוי בחי' ומל ה' את לבבך כו'.

כלומר, בחינת המילה הראשונה, שהיא מלמטה למעלה, היא אתערותא דלתתא; ואתערותא דלעילא היא גילוי בחינת "ומל ה' את לבבך" וכו'.

והנה על מילה שניה הזאת שיהיה לאחר קבוץ גליות ולאחר קיום התורה כולה כתיב מי יעלה לנו השמימה ר"ת [ראשי תיבות] מילה שהיא למעלה מבחי' התורה

והנה, על המילה השנייה הזאת, שתהיה לאחר קיבוץ גלויות ולאחר קיום התורה כולה, נאמר "מי יעלה לנו השמימה" — שראשי התיבות שלהן [מאיתים] מילה, והיא למעלה מבחינת התורה.

כי על התורה נאמר לא בשמים היא שהיא נשפלת למטה דוקא וכנז' [וכנזכר] בגמ' [בגמרא] שא"ר [שאמר רבי] יהושע אין משגיחין בבת קול מפני שאין התורה בשמים כ"א למטה הימנה ונק' תורת הוי"ה

כי על התורה נאמר "לא בשמים היא", שכן היא הורדה דווקא למטה. וכפי שמובא בגמרא, רבי יהושע אמר: "אין משגיחין בבת קול", מפני "שאין התורה בשמים כ"א למטה הימנה". והיא נקראת "תורת הוי"",

כי שם הוי"ה יו"ד צמצום ה' התפשטות ו' המשכה כו' שע"ז נמשכה למטה אבל מילה הנ"ל היא למעלה משם הוי"ה עד שהיא בר"ת [בראשי תיבות] ושם הוי"ה הוא בס"ת [בסופי תיבות] וע"כ היא מבחי' ומדרגת השמימה.

כי שם הוי' הוא: היו"ד — צמצום; הה"א — התפשטות; והוי"ו — המשכה וכו', ועל ידי כך נמשכה התורה למטה. אבל המילה הנזכרת לעיל היא למעלה משם הוי', עד שהיא נמצאת בראשי התיבות ואילו שם הוי' נמצא בסופי התיבות; ולכן היא מבחינת ומדרגת "השמימה".

ולמעלה מבחי' התורה שנשפלה למטה מבחי' שמים אלו. וע"ז ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] גדולה מילה שנכרתו עליה שלש עשרה בריתות.

ו[היא] למעלה מבחינת התורה, שירדה למטה ממדרגת שמים אלה. ועל כך אמרו חז"ל: "גדולה מילה שנכרתו עליה שלש עשרה בריתות".

פי' גדולה מילה היא בחי' המילה הגדולה שמלמעלה למטה (ע' [עיין] במק"מ [במקדש מלך] על הזוהר ח"ג [חלק ג'] דרל"ג ע"ב ובלק"ת [ובלקוטי תורה (להאריז"ל)] פ' קדושים בטעמי מצות מענין גדולה מילה) שימול ה' את לבבך

פירוש "גדולה מילה" הוא בחינת המילה הגדולה, שמלמעלה למטה (עיינו במקדש מלך על הזוהר, חלק ג', דף רל"ג ע"ב, ובליקוטי תורה [של האריז"ל], פרשת קדושים, בטעמי המצוות, בעניין "גדולה מילה") — "שימול ה' את לבבך".

ולכן נכרתה בי"ג בריתות פי' כידוע שענין הכריתת ברית הוא למעלה מן השכל והדעת ע"ד ב' אוהבים שעושים כריתת ברית להיות אוהבים זע"ז [זה עם זה / זה על זה]

ולכן נכרתו עליה שלוש עשרה בריתות. ההסבר לכך, כידוע, הוא שעניין כריתת ברית הוא למעלה מן השכל והדעת, בדומה לשני אוהבים שכורתים ברית להיות אוהבים זה לזה;

דהיינו שיוכרח להיות אוהבו אף אם לא היה נמשך אצלו אהבה זו אליו אח"כ מצד השכל והדעת מ"מ מכריח א"ע [את עצמו] **לאהבה בבחינה שלמעלה מהשכל והדעת.**

כלומר, הוא יהיה מחויב לאהוב אותו: גם אם בהמשך אהבה זו אליו לא תתעורר בו מכוח השכל והדעת, בכל זאת הוא מכריח את עצמו לאהוב, בבחינה שלמעלה מן השכל והדעת.

וכך כדי להיות גילוי והמשכה בחי' מילה הגדולה הנ"ל (שהוא בחי' מה רב טובך כו')

וכך גם, כדי שתהיה התגלות והמשכה של בחינת המילה הגדולה הנזכרת לעיל (שהיא בחינת "מה רב טובך" וכו'),

הוא ע"י י"ג מדה"ר [מדות הרחמים] **שהן למעלה מהחכמה והשכל ולכך היא למעלה מבחי' שם הוי"ה ולמעלה מבחי' תורה**

הדבר נעשה באמצעות י"ג מידות הרחמים, שהן למעלה מן החכמה והשכל; ולכן בחינה זו היא למעלה מבחינת שם הוי' ולמעלה מבחינת התורה.

(כמו שי"ג מדה"ר [מדות הרחמים] **הן בחי' שלמעלה מהתורה ולכן שם הוא סליחת עון) וע"ז נאמר עד יעבור עמך הוי"ה פי' עד יעבור בבחי' שלמעלה משם הוי"ה (וגם בי"ג מדה"ר** [מדות הרחמים] **כתי'** [כתיב] **ויעבור כו').**

(כשם שי"ג מידות הרחמים הן בחינה שלמעלה מן התורה, ולכן שם נסלח העוון.) ועל כך נאמר: "עד יעבור עמך הוי"י", כלומר, "עד יעבור" — עד [שהם] יעברו אל הבחינה שלמעלה משם הוי'. (וגם לגבי י"ג מידות הרחמים נאמר "ויעבור" [הוא] וכו'.)

והנה בזה יובן ענין שאברהם קיים כל התורה כולה עד שלא ניתנה ולא קיים מצות מילה מפני שרצה להגיע לאותה מילה גדולה שמלמעלה למטה.

כעת יובן העניין שאברהם קיים את כל התורה כולה עוד לפני שניתנה, אך לא קיים את מצוות המילה, מפני שרצה להגיע לאותה מילה גדולה שמלמעלה למטה.

ולכך קיים כל התורה כולה שלמטה מאותה מילה ואח"כ זכה לאותה מילה גדולה שמלמעלה.

ולכן קיים את כל התורה כולה, שהיא למטה מאותה מילה, ולאחר מכן זכה לאותה מילה גדולה שמלמעלה.

3 **וז"ש** [וזהו שכתוב] **נמול אברהם ולא כתיב וימל א"ע** [את עצמו] **כמ"ש תחלה גבי מילת ישמעאל ומקנת כספו דכתיב וימל כו'**

ולכן נאמר "נמול אברהם", ולא נאמר "וימל א"ע", כפי שנאמר קודם לכן בנוגע למילתם של ישמעאל ושל מקנת כספו, שכתוב בהם "וימל" וכו'.

לפי שהיא המילה שמלמטה כדכתיב ומלתם את ערלת לבבכם אבל אברהם זכה לגילוי בחי' ומל ה' את לבבך ע"כ נאמר נמול אברהם כו'.

כי זו המילה שמלמטה, כמו שנאמר "ומלתם את ערלת לבבכם". אבל אברהם זכה לגילוי בחינת "ומל ה' את לבבך", ולכן נאמר "נמול אברהם" וכו'.

וזהו בעצם היום הזה נמול פי' בעצמיות של היום הזה ויום הזה הוא היום שכולו ארוך שכולו טוב כו'.

וזהו [פירוש] "בעצם היום הזה נמול": כלומר, בעצם המהות של היום הזה. ו"היום הזה" הוא היום שכולו ארוך ושכולו טוב וכו'.

והעצמיות של היום הזה היינו אותו הגילוי הגדול שיהי' לע"ל [שיהיה לעתיד לבוא] **גילוי בחי' רב טובך וזהו שכולו טוב וכשנתגלה לו בחי' העצם של היום הזה אז נמול אברהם כו':**

ועצמותו של היום הזה היא אותו גילוי גדול שיהיה לעתיד לבוא: גילוי בחינת "רב טובך". וזהו "שכולו טוב". וכאשר התגלתה לו בחינת העצם של היום הזה, אז נמול אברהם וכו'.

LikuteiTorah.com
הפרשה החסידית

על המהדורה

המהדורה הזאת כוללת לשון המאמר והתרגום לעברית של ימינו.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

התרגום שלנו לעברית של ימינו, מתוך התרגום האנגלי שלנו מלשון הקודש, בלי הערות קה"ת: CC BY-NC 4.0.

המהדורה כולה: CC BY-NC 4.0. בתי כנסת, מוסדות חינוך ומפעלים ללא כוונת רווח רשאים להעתיק, להדפיס ולהפיץ אותה בחופשיות, ולבקש תרומות לכיסוי עלות ההדפסה; אסור למכור אותה לעולם. יש לציין את הוצאת קה"ת ואת likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

התרגום לעברית נעשה מהמהדורה האנגלית של likuteitorah.com בעזרת בינה מלאכותית (openai/gpt-6-luna-pro:batch), כשלשון המאמר לצדו לבדיקה. עדיין לא עבר עריכה אנושית. כל דבר חשוב יש לבדוק מול לשון המאמר.

הרבי ביקש ללמוד את מאמרי פרשת השבוע, «הפרשה החסידית», באותו שבוע, מחולקים לשבעת ימיו (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). למה ללמוד, וברכות הרבי: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

מיזם חינמי ולא מסחרי. אין כאן מכירה. אין שיוך לקה"ת, ל־Sefaria או לספריית ליובאוויטש. © likuteitorah.com

מתוך likuteitorah.com/he/torah-ohr/lech-lecha/6/

מוקדש לכבוד

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

אבי הרבי, רבי לוי יצחק